MATÚŠKOVSKÉ NOVINY

2/2010 NOVINY OBECNEJ SAMOSPRÁVY

DEŇ DETÍ

Vojnové spomienky

Všetky deti sú požehnaním

UMENIE

OFC-MAJSTRI OKRESU

Milí Matúškovčania, vážení čitatelia!

Uplynulé tri mesiace boli plné pracovných a voľnočasových aktivít, ako aj spoločných výsledkov.

Žijeme rušným životom, ktorý nám prináša príjemné i nepríjemné situácie. Podobne, pospolitosť neobchádzajú obavy a problémy, čakajúce na vyriešenie.

Miestni obyvatelia si iste všímajú a pociťujú rôzne premeny v našom najbližšom okolí. Snažíme sa reagovať na každodenné výzvy v nádeji tvorby lepších životných podmienok, uchovania dobrých medziľudských vzťahov, zachovania a zveľaďovania hodnôt, vytvorených našimi predkami. Podobne, ako každé odvetvie národného hospodárstva, všetky samosprávy na Slovensku na vlastnej koži zažívajú následky v poslednom období, tak veľa spomínanej ekonomickej krízy. Mám na mysli predovšetkým súčasnú nevýhodnú finančnú situáciu. Príjem obce z výnosu podielových daní zo štátnej pokladnice v porovnaní s prvým polrokom minulého roka, v roku 2010 predstavoval sumu o 56.215,- eur /1.693.000, Sk), menej. Táto skutočnosť znamená obrovskú stratu v obecnom rozpočte, nakoľko práve spomínaný finančný tok má slúžiť na krytie výdavkov obce na prevádzkové náklady obce /verejné osvetlenie, odvoz a likvidácia odpadu, verejný poriadok, prevádzka školských zariadení a pod./

Napriek ťažkej finančnej situácie obec so svojimi rozpočtovými prostriedkami narába hospodárne, čo potvrdzuje aj správa o hospodárení. Naďalej budeme pokračovať v zahájených investíciách, chystáme sa na odovzdávanie obecných nájomných bytov do užívania, dobrým tempom prebiehajú rekonštrukčné práce na hlavnom námestí a na rekonštrukcii siete miestneho rozhlasu. Modernizácia siete verejného osvetlenia je tesne pred dokončením. Práve táto akcia má byť príkladom toho, aké úspory očakáva investor, a.s. FIN.M.O.S. v spolupráci s našou obcou na výdavkoch na verejné osvetlenie.

V júni sa konali parlamentné voľby. Ďakujem voličom – občanom Matúškova, že sa zúčastnili volieb. Chvályhodná 73% - ná účasť na voľbách v obci svedčí o tom, že obyvatelia nie sú ľahostajní k osudu krajiny, ktorý je úzko spätý s osudom našej dediny.

V nadchádzajúcom období Vám prajem veľa sily a zdravie, veľa trpezlivosti pri riešení našich spoločných problémov. Prosím našich občanov, aby každý svojim vlastným spôsobom prispel k ďalšiemu rozvoju našej dediny, aby sme mali pochopenie, aby sme si vážili prácu druhých.

Tým, ktorí sa chystajú na dovolenku, prajem príjemný oddych, deťom bezstarostné prázdniny. Verím, že na obecných slávnostiach, ktoré plánujeme koncom augusta, budeme všetci spolu, ako pri predchádzajúcich obecných dňoch.

S pozdravom, Marta Mészárosová, starostka

Výsledky hlasovania vo voľbách do Národnej rady SR 12. júna 2010 v Matúškove

Počet voličov zapísaných v zozname voličov vo volebnom okrsku	1686
Počet voličov, ktorí sa zúčastnili na hlasovaní	1236
Počet voličov, ktorí zaslali návratnú obálku z cudziny	1
Počet voličov, ktorí odovzdali obálku podľa § 30	1235
Počet platných odovzdaných hlasov	1214

Počet platných hlasov odovzdaných pre každú politickú stranu, politické hnutie alebo koalíciu:

1	EURÓPSKA DEMOKRATICKÁ STRANA	1
2	ÚNIA-Strana pre Slovensko	1
3	SRK-Strana rómskej koalície	0
4	Paliho Kapurková, veselá politická strana	4
5	Sloboda a Solidarita	88
6	Strana demokratickej ľavice	16
7	Strana maďarskej koalície	303
8	Ľudová strana-Hnutie za demokratické Slovensko	42
9	Komunistická strana Slovenska	6
10	Slovenská národná strana	29
11	NOVÁ DEMOKRACIA	2
12	Združenie robotníkov Slovenska	0
13	Kresťanskodemokratické hnutie	5
14	Ľudová strana Naše Slovensko	2
15	Slovenská demokratická a kresťanská únia-Demokratická strana	119
16	AZEN-Aliancia za Európu národov	1
17	SMER-sociálna demokracia	98
18	MOST-HÍD	497

Účasť občanov vo voľbách bola: 73,30%

VÝZVA !

Pomenujme vynovené hlavné námestie!
Nový vzhľad, nové meno!
Prosíme občanov aby svoje návrhy,
nápady poslali na telefonné číslo:
0905/463 992.

Boli sme veľmi šťastní v marci, keď nám priviezli z tlačiarne prvé číslo našich novín

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

Skončil sa ďalší školský rok, máme tu leto, čas prázdnin a nemôžeme povedať, že by sme sa nudili s našimi 14 žiakmi. Zostali sme verní našim tradíciám, aj v tomto roku sme oslávili fašiangové sviatky a dobrou zábavou sme sa rozlúčili so zimou. Na školskom karnevale deti tancovali v rôznych maskách, recitovali a spievali. Z vďačnosti deti venovali darčeky do tomboly, ktoré sme potom počas podujatia vylosovali. Ďakujeme rodičom za pomoc. Podporili nás, aby táto slávnosť mohla mať príjemný priebeh.

Dňa 14-ho marca 2010 po svätej omši sme sa zúčastnili oslavy kladenia vencov na uctievanie hrdinov revolúcie z roku 1848/49. Zaspomínali sme si s občanmi našej obce na slávne dejiny a naši žiaci s pedagógmi pripravili kultúrne vystúpenie, čím chceli vyzdvihnúť dôvernú náladu aj za veľmi nepriaznivého počasia.

V krajskom kole súťaže v prednese poézie a prózy dievčatá: Veronika Hodúr, Orsolya Bosák, Réka Barczi a Kristína Rucz úspešne reprezentovali našu školu, dokonca Kristínka Rucz postúpila aj do štátneho kola. Gratulujeme!

Podľa nových predpisov školského zákona aj malotriedky museli absolvovať dopravné cvičenie na dopravnom ihrisku v Galante. Tu absolvovali teóriu aj prax z dopravnej výchovy pre žiakov. Cestou na dopravné ihrisko sme navštívili vynovené detské ihrisko a po skončení nám ostal čas aj na jednu zmrzlinu, ktorá urobila radosť našim žiakom.

Ku dňu matiek sme vystúpili s kultúrnym programom v dome dôchodcov Pátria v Galante, kde sme pozdravili babičky. Aj naše deti boli dojaté, keď videli slzy v očiach obyvateliek domu dôchodcov.

V máji sme odcestovali do Komárna aj so škôlkármi, kde sme navštívili divadelné predstavenie v divadle Móra Jókaiho. Pozreli sme si krásnu hudobnú rozprávku, v ktorej si princezná zobrala svojho vyvoleného pastiera Paľka. Predstavenie nás veľmi zaujalo s bábkami, ale aj s hercami a veľmi dobrou muzikou. Naša žiačka Kristína Rucz ako princezná a náš žiak Norbert Anda ako oblak boli tiež účinkujúci v predstavení. Veľmi sa nám to páčilo. Deti videli nielen ľudovú rozprávku, ale sa aj oboznámili s rôznymi ľudovými hudobnými nástrojmi.

Mamička má miesto v srdci každého, či je to dieťa alebo dospelý. Ich pozdravili žiaci a škôlkári v miestnom kultúrnom dome ku Dňu matiek, vyjadriac takto lásku a poďakovanie za ich starostlivosť.

Školský rok sa končí, je čas vysvedčení. Deti už netrpezlivo očakávajú júl, začiatok veľkých prázdnin. Je tu leto, sloboda a máme čas si oddýchnuť po celoročnom učení. A sú tu aj naši štvrtáci, ktorí nás opúšťajú. Smre trošku smutní a preto by sme im chceli ešte niečo povedať:

DEŇ DETÍ

Tradičný deň detí sa nemohol uskutočniť na miestnom ihrisku kvôli daždivému počasiu, a preto sme usporiadali detskú diskotéku v kultúrnom dome, na ktorej sa zúčastnili žiaci a škôlkári našej obce. S pedagógmi nás bolo skoro 90 vo veľkej sále, kde vďaka Ladislavovi Adamecovi hrala hudba a premietali sa hudobné klipy. Naše deti nadšene tancovali. Mali sme pripravené sladkosti, slané pečivo, džús a zákusky. Okrem tanca sa hrali aj rôzne hry, napríklad vylovenie jabĺk z vody, čo sa deťom veľmi páčilo. Po skončení akcie dostali deti lízatká.

Milí štvrtáci!

Vo Vašom živote sa končí jedna éra, ale zároveň začína niečo nové. Čas čo ste venovali učeniu, priateľstvám, ktoré ste tu uzatvorili vždy nechajú hlboké stopy v duši človeka, na ktoré aj po rokoch s láskou spomína. Veríme, že aj Vy sa takto budete cítiť.

Opúšťajúc bránu našej školy Vás čaká nový, neznámy svet. Budete musieť obstáť a dokázať čo viete. Dokázať čo najlepšie čo ste sa tu naučili. Dúfame, že ste nadobudli veľa poznatkov, veľa lásky, aby ste sa dobre zorientovali vo svete.

Našim štvrtákom prajeme veľa úspechov a vytrvalosť pri zdolávaní prekážok v novom školskom prostredí.

Mgr. Anita Horváth

ČO MÁME NOVÉ ?

V každej správnej škole je vždy niečo nové! Nie je tomu inak ani v našej škole. Máme toho nového až - až! Tak poďme na to.

Druhý polrok sme tradične začali karnevalom, kde deti mohli preukázať svoju tvorivosť, šikovnosť, kreativitu a fantáziu. Predviedli hosťom, svojim pani učiteľkám, aj pani učiteľke z materskej školy a rodičom, akí sú zdatní v súťažiach, a to tancom, prednesom, spevom aj maľovaním. Nezabudli sme však ani na našich malých kamarátov – škôlkárov a v spolupráci s materskou školou sme vo februári navštívili divadelné predstavenie „ Smelý zajko v Afrike“ v kultúrnom dome v Galante. Nakoľko sa deti mohli zapojiť do deja predstavenia mali z divadielka veľký zážitok, či už škôlkári alebo školáci. Je na čase niečím sa aj pochváliť. A my sa veru máme čím! Popri každodennej vzdelávateľskej práci dbáme na to, aby sa naši žiaci zapájali do rôznych súťaží. Pani učiteľky pripravujú svojich žiakov a sú im oporou v súťažiach. No a táto práca priniesla svoje ovocie. Paulínka Lehocká, žiačka 3. ročníka, pod vedením p. učiteľky Darázsovej vybojovala pre našu maličkú školu 3. miesto v obvodnom kole súťaže „Rozprávkové vretienko“ . A veru, konkurencia bola veľká. Súťažili tu žiaci všetkých škôl v okrese a to nielen tých menších, ale aj veľkých škôl v Galante a v Seredi, no a to považujeme za veľký úspech.

Vo výchovnej práci naša škola kladie veľký dôraz na prevenciu proti drogám, omamným látkam, fajčeniu a iným nebezpečným nástrahám, a preto sa naši žiaci zapojili do projektu prevencie organizovaného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Galante – „ Tvoja správna voľba“, čo bolo pre žiakov nielen zaujímavé, ale hlavne poučné. Tak ako dni rýchlo plynuli, ani sme sa nenazdali a vhupli sme do mája. Tento mesiac majú svoj sviatok všetky mamičky, a tak ani naši žiaci nezabudli na tie svoje. Ale k mamičkám neodmysliteľne patria aj oteckovia, tak sme spolu s materskou školou a jej pani učiteľkami zorganizovali nezabudnuteľné nedeľňajšie popoludnie plné sladkých slov poďakovania a lásky rodičom. Ten kto tam bol mi dá určite za pravdu, že spoločné vystúpenie maličkých škôlkárov s veľkými žiakmi bolo skutočne niečím nezabudnuteľným a sladkým. To dokazovali aj srdcia rodičov a hostí naplnené dojatím a oči ligotajúce sa slzami radosti. Že ste tam neboli? Nevadí . Napravte to a príďte sa na nás pozrieť na budúci rok.

No a na záver sa s ctenými čitateľmi podelíme o ďalší úspech našich žiakov. 17. mája sa aj srdcia našich učiteliek naplnili pýchou na tretiačku Paulínku Lehockú a prváčika Tomáška Gajdoša, ktorí v súťaži neplnoorganizovaných škôl Trnavského kraja – „Poetický malotriedkar“, v konkurencii 26 žiakov, vybojovali - Paulínka (pod vedením p. uč. Darázsovej) - 1. miesto a Tomáško (pod vedením p. uč. Majovej) - 3. miesto. Tento úspech nás veľmi teší. Veď dokazuje skutočnosť, že: „Nevadí ak je škola malá, ak dosahuje veľké úspechy!“, a tým úspešne reprezentuje svoju obec.

Mgr. Dagmar Darázsová

Pred 65 rokmi

Viac ako pred pol storočím, presne pred 65 rokmi 8.mája 1945 sa kapituláciou Nemecka skončil v Európe najväčší a najkrutejší vojnový konflikt v dejinách ľudstva, druhá svetová vojna. Druhá svetová vojna, ktorá sa odohrávala na európskom, ázijskom a na africkom kontinente, vypukla 1. septembra 1939, keď nacistické Nemecko bleskovým útokom obsadilo časť územia Poľska. Počas viac, ako päť ročného trvania hrozných bojov, do ktorých sa zapojilo takmer 70 národov celého sveta, si vyžiadalo rekordný počet obetí na životoch, viac ako 62 miliónov ľudí.

Katastrofické závery mierových rokovaní po prvej svetovej vojne a veľká svetová hospodárska kríza dopomohli k tomu, že sa najprv v roku 1922 v Taliansku dostal k moci fašistický diktátor Benito Mussolini a v roku 1933 Hitlerom vedená Naciálnosocialistická nemecká robotnícka strana (NSDPA). Hitler si postupne vybudoval v Nemecku nacistickú diktatúru, ktorá v zahraničnej politike deklarovala zjednotenie všetkých nemeckých území a expanziu smerom na východ. Enormnou podporou zbrojárskeho priemyslu Nemecko vstúpilo na rýchlu cestu militarizácie. Jednotky Wermachtu v roku 1936 obsadili demilitarizovanú zónu v Porýní, v marci 1938 Nemci využili zmierenú zahraničnú politiku Francúzska a Británie a obsadili Rakúsko (Anschlus) a ten istý rok v novembri, podľa rozhodnutia Mníchovskej konferencie pohraničné územie Čiech a Moravy, tzv. Sudety.

V roku 1938 už bolo jasné, že svetové veľmoci nie sú schopné a ani nemajú v záujme udržať si z politického hľadiska polarizovaný svet. Vojenský konflikt medzi blokmi Os (Nemecko, Taliansko a Japonsko) a spojencov (Veľká Británia a Francúzsko), ku ktorým sa neskoršie pridali aj ďalšie menšie krajiny, bol na základe rôznych politických a ekonomických záujmov neodvratnou skutočnosťou. Obsadenie Poľska, neskoršie fínsko-sovietska vojna (tzv. Zimná vojna) sa skončil rok 1939. Na jar nasledujúceho roka jednotky Wermachtu prepadli Dánsko a Nórsko, v máji - júni štáty Beneluxu a Francúzsko. Napriek veľkým vojenským úspechom Nemecka, sa Spojencom podarilo, pri obrovských stratách na životoch a na vojenskom arzenáli, evakuovať v rámci operácie Dynamo viac ako 300 tisíc vojakov z prístavu Dunkerque do Británie. Po páde Francúzska čelila Veľká Británia obrovskému nebezpečenstvu. Heroické boje za ochranu britského ovzdušia a o britskú pevninu v júli až septembri 1940 sa skončili stiahnutím nemeckej ofenzívy, ale nemecká Luftwaffe pokračovala vo svojich leteckých útokoch proti ostrovom do mája 1941. Napriek podpísaniu dohody o neútočení, známej pod názvom Molotov-Ribbentrop, 22. júna 1941 Hitler zaútočil na stalinský Sovietsky zväz tromi hlavnými smermi - Leningrad, Moskva a Kyjev. Bleskovou vojnou Nemci rýchlo postupovali po boku svojich spojencov (Fínov, Rumunov, Slovákov, Talianov i Maďarov). Bleskový postup Wermachtu zastavila nepriaznivá jeseň a skorá, tuhá zima. Postup Nemcov sa spomalil, 20 kilometrov od Moskvy Červená armáda zablokovala ich cestu. Veľký zvrat v priebehu vojny nastal po zapojení Spojených štátov amerických do ďalších bojov. V roku 1942 boli sily Osi na vrchole svojich najväčších vojenských úspechov na všetkých frontoch, koncom roka však bola ich prevaha čoraz menšia. Američania vykonali protiúder Japoncom za Pearl Harbor, v severnej Afrike generál Montgomery porazil Nemcov, generál Eisenhower sa na čele britských a amerických jednotiek vylodil v Afrike a na východnom fronte pri Stalingrade sa začala sovietska protiofenzíva. Skutočný zvrat v ďalšom vývoji druhej svetovej vojny nastal medzi júnom 1942 a májom 1943. Po úspešných vojenských operáciách spojenci získali značnú prevahu - pokračovala neochvejná ofenzíva Sovietov (boje pri Done, Stalingrad, bitka pri Kurksu), na ďalekom Východe sa podarilo potlačiť Japoncov, v Afrike sa vzdali nemecké aj talianske jednotky a začiatkom júla sa vylodili v Sicílii, po ktorom padol fašistický režim Mussoliniho. Spolupráca spojeneckých armád v roku 1944 priniesla úplnú vojenskú prevahu u pozemných vojsk, letectva a vojenského námorníctva. Vo Veľkej vlasteneckej vojne Červená armáda vytlačila zo svojho územia vojenské útvary Wermachtu a v októbri dosiahli líniu Karpát. Na základe Teheránskej konferencii sa spojenci vylodili v Normandii, oslobodili významnú časť Francúzska a Belgicka. Posledný rok vojny bol poznačený úplným rozpadom Hitlerovskej koalície a totálnou porážkou Nemeckej armády a armád ďalších satelitných štátov. Po kapitulácii Nemecka sa spojenecké armády koncentrovali proti Japonsku. Až po americkom atómovom útoku proti mestám Nagasaki a Hirošima, Japonsko kapitulovalo 2. septembra 1945.

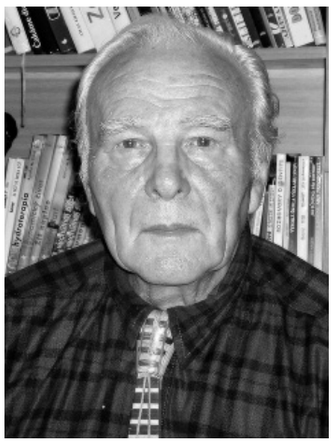
Obyvatelia obce Matúškovo (v rokoch 1938-1945 Taksonyfalva) sa ešte pred vypuknutím druhej svetovej vojny dostali do víru historických udalostí. V roku 1938, v dôsledku zvýšenia možného nebezpečenstva vojenského útoku zo strany nacistického Nemecka, počas mobilizácie mnoho vojakov základnej vojenskej služby, ale i záložákov bolo odhodlaných so zbraňou v ruke bojovať za ochranu republiky. Obec sa podľa rozhodnutia Viedenskej arbitráže stala súčasťou Maďarského kráľovstva. Vojenské jednotky maďarskej armády obsadili obec 10. novembra 1938. V dôsledku politických zmien sa niekoľko desiatok miestnych vojakov počas základnej vojenskej služby zúčastnilo pri vojenskom obsadení bývalého územia Podkarpatskej Rusi, severného Sedmohradska a Vojvodiny. Následne, ako Maďarsko vypovedalo vojnu 27. júna 1941 proti Sovietskemu zväzu, aj v zázemí bolo viac cítiť negatívny dopad na každodenný život. Vedľa veľkého počtu narukovaných a odvelených vojakov na východný front, čoraz väčšiu záťaž pre miestnych obyvateľov znamenalo zavedenie príslušných opatrení vo verejnom zásobovaní a následné zavedenie lístkového systému. V roku 1943 bola v obci zriadená komisia pre verejné zásobovanie a komisia na podporu vojnou postihnutých. Kým prvá mala za úlohu koordinovať verejné zásobovanie miestneho obyvateľstva, druhá zabezpečovala sociálnu starostlivosť vojnových invalidov, vojnových vdov a sirôt. 6. december roku1944 sa zapísal do dejín obce svojou tragickou udalosťou. Spojenecké, britsko-americké letectvo v ten deň, krátko pred dvanástou hodinou zo smeru od Galanty ,zhodili na východnú stranu obce – od Proletárskej ulice až po Diakovskú cestu – 63 bômb. V dôsledku bombardovania zomrelo 7 miestnych obyvateľov. Za posledné mesiace vojny obec prežívala veľmi rušné obdobie. Okrem nemeckých a maďarských vojakov boli do obce prechodne umiestnení utečenci, úradníci s rodinnými príslušníkmi evakuovaní z oblastí vojenských operácií. Taktiež v tomto období , nilaši v troch etapách odvelili miestnych mladých chlapcov organizovaných v spolku Levente na Západ.

Červená armáda oslobodila obec 30. marca 1945 pred Veľkou nocou na Veľký piatok. Týmto skončila jedna etapa dejín obce, ktorej bilanciou bolo 74 ľudských životov - z vojakov a členov Levente, ktorí padli na fronte, z členov vyvraždenej jedinej židovskej rodiny v obci a zo strany civilného obyvateľstva.

Česť ich pamiatke !

László Bukovszky

Vojnové spomienky

Lajos Lénárt, ktorého všetci dobre poznáme mal vtedy 12 rokov, keď 6. decembra 1944 na Mikuláša padali na Matúškovo bomby.

V máji celý svet spomínal na 65. výročie ukončenia druhej svetovej vojny. Oslávili sme víťazstvo. V televízoroch dávali vojnové filmy a potom sme na všetko zabudli. Ale nemali by sme. V našej obci ešte žijú takí svedkovia, ktorí prežili vojnu a pamätajú si bombardovanie dediny...

"Pred obedom o 11. hodine prišli bombardéry, bol som vonku na ulici, dávali sme pozor, lebo sme počuli výbuchy smerom z Galanty a videli sme aj dym. Nevedeli sme čo sa stalo, nebáli sme sa, keď sme naraz počuli lietadlá. O sekundu sme aj videli bombardéry ako letia smerom k nám. Nevedeli sme, že sme v ohrození. Teraz už viem, že nemecké bombardéry naháňali Angličanov a aby boli ľahší, pustili bomby nad Matúškovom...

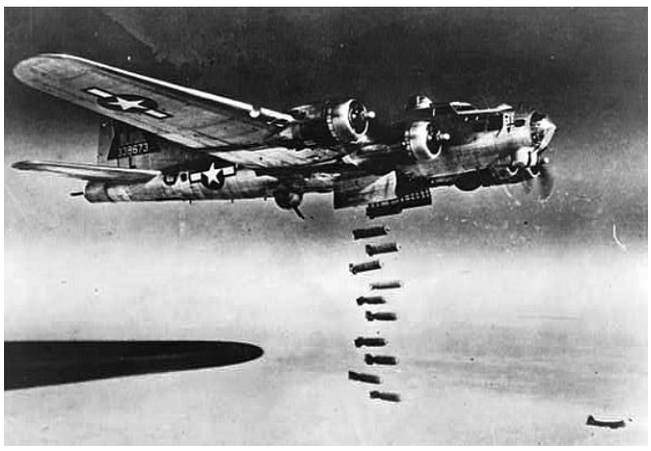
Siedmi ľudia zomreli a bolo aj veľa zranených. Bolo medzi nimi aj 2 ročné dievčatko, volalo sa Helenka. Našli ju spolu s babkou, sedela v jej lone a vraj mala ešte zaslzené oči. Obidve zomreli, zabila ich stena čo sa na ne zrútila. Ja som utrpel menšie zranenie, dodnes mám v ruke asi centimetrový kúsok šrapnelu. Našiel som aj veľký kovový kus z bomby, zobral som si ho domov, dodnes ho mám ako pamiatku. Aby som pokračoval, začali sme chodiť po dedine, chceli sme pomôcť. Videl som aj roztrhanú mŕtvolu pani Panyikovej. Potom bolo ešte jedno dievča Ella Hrotková, mala 16 rokov. Zomrel aj jeden otec so synom, pílili drevo na dvore, keď pri nich vybuchla bomba. Syn bol práve na dovolenke doma z frontu.

Odvtedy som veľakrát rozmýšľal, že prečo práve nad našou obcou pustili tie bomby? Medzi Matúškovom a železnicou bolo dosť miesta, keby padli tam, nebola by to taká tragédia. Obyvatelia vraj napočítali okolo 70 bombových jám. Spomínam si, že rakvy obetí vystavili v záhrade pri kostole. Bol to veľký pohreb. Dodnes som nezabudol mená mŕtvych: František Kiss st., František Kiss ml., Mária Panyiková, Ella Hrotková, Helena Bugyiková, Veronika Vargová, Jolana Rajová.

Medzi moje vojnové spomienky patrí aj to obdobie, keď tu boli Rusi. Do nášho dvora postavili veľké delo. Mňa to veľmi zaujímalo. Stále strieľali. Za Máriáčkou boli ešte guľometné hniezda. V našej pivnici boli vojaci, ktorí obsluhovali delo. Keď odišli a šiel som do pivnice, všetky steny boli od krvi zranených. Spomínam si, že raz som počas streľby chcel ísť von, ale jeden vojak ma chytil a hodil ma späť do kuchyne. Nechcel, aby sa mi niečo stalo.

V máji, keď sa skončila vojna, sme všetci oslavovali. V Galante strieľali svetlice, ktoré tak svietili, že bolo svetlo ako cez deň. Boli sme šťastní, ľudia sa objímali a vykrikovali: „Koniec, chvála Bohu je koniec vojny..."

Bol som dieťa ,ale nikdy nezabudnem na to, čo som videl a prežil. Prajem si, aby už nikdy nebola vojna, ale mier národov celého sveta".

Spomienky pána MVDr. Jána Ďurovku na účasť v II. svetovej vojne.

"Mal som 17 rokov a 10 mesiacov, keď som sa zapojil do národnooslobodzovacieho boja proti fašizmu v juhoslovanskej armáde od 25.I.1945 do 8.V.1945. Potom som bol vojakom do 20.XI.1945, keď som bol demobilizovaný ako študent, aby som mohol pokračovať v začatom štúdiu na Slovenskom gymnáziu v Báčskom Petrovci. Tam som aj zmaturoval v roku 1948.

Slúžil som v XIV. Vojvodinskej brigáde ako spojár- telefonista vo veku ani nie 18 rokov a bol som nasadený na fronte. Zúčastnil som sa bojov okolo Vukovaru, po prelomení frontu v Srieme a Slavónii. Zranený som našťastie nebol. Zažil som tam ťažké chvíle: prestrelky - mínometné, delostrelecké, prechody cez mínové polia. Na fronte je človek vždy v ohrození života.

Účasť vo vojne vždy poznačí človeka. Aj mňa pozitívne poznačila. Každý si potom vie viac vážiť cenu života a slobody.

Môj otec bol nasadený v roku 1943 ako „munkás" v zbrojovke v Budapešti. S bratom sme sa museli starať o celé poľnohospodárstvo našej rodiny. Spomínam si na príhodu z roku 1944, keď sme na jeseň s bratom zašli na pole, kde nám rástla konope. Chceli sme vedieť, či ich už netreba žať. V tú noc tam partizáni chystali diverznú akciu - chceli vyhodiť do vzduchu železničnú trať. Stretli sa tam s maďarskou patrolou a v tú noc bol z toho tuhý boj. Partizáni tam pri ústupe stratili anglický samopal a čiapku Titovku. Maďarskí vojaci si mysleli, že my ideme hľadať tie stratené veci. Oboch nás zajali a hnali na železničnú stanicu v Kysači, kde nás potom zbili. Vyslobodil nás až pán richtár Vitéz. Neviem, akoby sme dopadli, keby sa za nás neprihovoril a nevysvetlil náš zámer skontrolovať konope.

V máji 1945, keď sa skončila II. svetová vojna som sa veľmi radoval. Potom som sprevádzal nemeckých vojakov do zberných táborov v Slavónsku. Bola to nebezpečná práca.

O osude svojich spolubojovníkov neviem nič. Niektorých som už nikdy nestretol. Oni zostali v Juhoslávii a ja som sa potom neskôr presídlil do Československa.

Tu v Matúškove so svojou rodinou žijem už 54. rokov. Staršie generácie ma poznajú ako veterinárneho lekára.

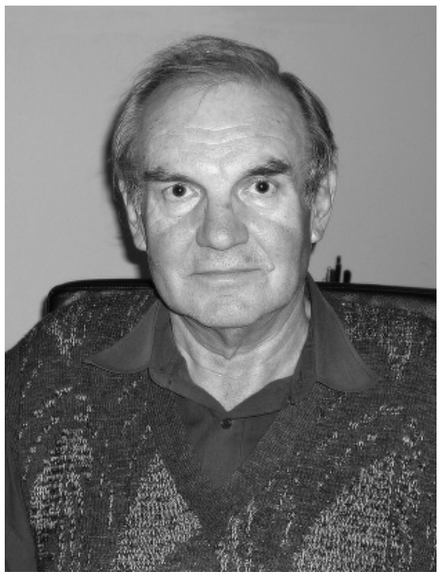
Na vojnové roky sa mi ťažko spomína. Nikomu neželám prežiť tie útrapy a vidieť zomierať ľudí na každom kroku.

Za svoje zásluhy som dostal trikrát vyznamenania z Československa a jedno mi udelil aj Zväz protifašistických bojovníkov Juhoslávie".

Spísali: Eva Szabó a Mgr. Vlasta Kasalová

Ako Vám plynú dni ?

Túto otázku sme položili dôchodcovi PaedDr. Ladislavovi Pukkaimu, ktorý pred desiatimi rokmi odišiel do dôchodku spoza katedry a presne 20 rokov je obyvateľom našej obce.

Ďakujem za opýtanie! Keby som bol fyzikom, tak by som odpovedal nasledovne: rýchlosťou svetla. Dni, týždne a mesiace ubehnú tak rýchlo, že ani nemá zmysel ich sledovať.

Nie, nenudím sa. Našťastie nemám nato čas. Je to pravdepodobne z toho dôvodu, že sú stále témy o Matúšovej zemi, ktoré čakajú na spracovanie. Moji bývalí gymnazisti, historici, ktorí sa zaoberajú aj výskumom a spracovaním miestnych i regionálnych dejín ma stále zamestnávajú.

Z mojej strany sa jedná o najnovšie dejiny, o posledné polstoročie. Je zrejmé, že archívne materiály sú hodnoverné, presné. No ľudia, ktorí sú spolutvorcami dejín, občas trpiacimi objektami dejín v každom prípade nám môžu poskytnúť zaujímavé podrobnosti, informácie, zážitky.

Práve v týchto dňoch som odovzdal rukopis monografie Veľkých Úľan /roky 1945 - 2009 / . Do tlače mám pripravenú samostatnú publikáciu, v ktorej analyzujem vplyv prvej a druhej československej pozemkovej reformy na spoločensko-hospodársky vývoj a národnostné zloženie na Matúšovej zemi.

Na požiadanie Mikroregiónu Dudváh, ktorého členom je aj obec Matúškovo, skúmame možnosti, zbierame historické dokumenty o takzvanej Českej ceste /Via Bohumica/. Táto stredoveká obchodná cesta - od Budína smerom na Nové Zámky, Trnavu a Holíč do Česka a Poľska - viedla cez naše územie.

Mimochodom som hrdý, že som dosiahol sen všetkých učiteľov: študenti-historici prevýšili v odbornej oblasti svojho učiteľa.

Mimo toho som aj starý otec, ktorý má za životný cieľ pomáhať pri uskutočňovaní životných cieľov staršiemu a mladšiemu vnukovi. Týmto sa osvedčilo manželkine heslo: „ Každé obdobie ľudského života má svoje čaro.".

-panyik-

Všetky deti sú požehnaním

Ferenc Mészáros a jeho rodina nie je cudzia v našej obci, pochádzajú z Matúškova. V tých búrlivých časoch po vojne vysťahovali rodinu Ferenca a aj jej manželky Ilony do Maďarska. Tam sa zobrali a založili si vlastnú rodinu, ale nikdy nezabudli odkiaľ pochádzajú. Viackrát navštívili Matúškovo. Prišli mikrobusom, v ktorom bolo plno detí. Majú ich totiž 14. Najstaršia má 29 rokov, najmladší syn 6, chodí do škôlky.

Keď ste sa vzali, plánovali budúcnosť koľko detí ste chceli?

Plánovali sme 4 detí, ale nedávali sme si určitú hranicu. Nechali sme na Pána Boha, a keď nás požehnal znova a znova vždy sme to brali s láskou a tešili sme sa na nové bábätko.

Predstavíte nám vaše deti?

Áno. Najstaršia Ilona má 29 rokov, pracuje ako sociálna pracovníčka. Potom nasleduje Ferenc (27), je vyučený cukrár a čašník, pracuje vo svojom odbore. Tretia je Mária (25), je učiteľkou v škôlke. Vydala sa pred dvoma rokmi a teraz čakajú prvý prírastok do rodiny. Syn József (24), je detektív, Zsolt (22), študuje a pripravuje sa na dráhu farára. László (21) študuje marketing a obchod, István (19) zase stavebníctvo. Dcéra Terézia (18) tento rok maturuje a Erzsébet (16) je stredoškoláčka. Naše desiate dieťa je syn Peter (15), chce sa vyučiť za stolára. Ján (12), Tamás (11), Gyula (9) sú žiaci a naše najmenšie dieťa, Taksony Szabolcs (6), chodí ešte do škôlky.

Čo si myslíte o tom, že veľa mladých ľudí nechce dieťa, lebo je svet zlý?

Podľa nás to je len výhovorka. Zlý svet?! Myslíme si, že svet je taký, ako si ho sami sformujeme, prípadne taký, aký si zaslúžime. Pretože každý si musí vymodliť to svoje, alebo sa nezaujíma o nič. Dnešný človek má tendenciu zabúdať na vieru, vynechá ju zo svojho života a potom nemá „oporu" na vyššej úrovni. Každý sa spolieha na vlastnú silu, vedomosti a hľadá spokojnosť a pohodlie. Pri takomto rozmýšľaní chtiac-nechtiac zostane sám a nemôže potom pocítiť lásku a pomoc Boha, alebo svojho partnera. Bude z neho egoista.

Viera, nádej, láska-tri hlavné piliery výchovy?

Ako sme učili a ako sme vychovávali naše deti? Je to aj pre nás veľmi dôležité, lebo za výchovu našich detí zodpovedáme my rodičia. A už sme sa vrátili k množstvu zodpovednosti a veľkých rozhodnutí v živote: vyberieme si partnera, uzavrieme manželstvo, očakávame dieťatko. Na tieto rozhodnutia by sme mali odpovedať slovom: ÁNO. Počas nášho spoločného života si veľakrát spomenieme na deň, keď sme sa stretli. Ako sme sa spoznali, aký sľub sme si dali pri sobáši. Čo sme si sľúbili pre nás a čo pre Pána. Tento sľub dodnes prežívame v našom každodennom živote. V našich rozhodnutiach, ťažkostiach a potrebách je stále s nami Pán. Keď ho nájdeme, prídeme na to, aký je krásny život s ním a nebudeme sa báť byť verný, zamilovaný alebo mať dieťa. Nebudeme sa báť života, lebo Pán Boh nás drží za ruku a vedie nás k plnohodnotnému životu.

Vždy ste sa vedeli dohodnúť vo výchovných otázkach?

Máme spoločnú metódu, preto nemáme konflikty, ale v závažných veciach je moje rozhodnutie smerodajné.

Čo by odkázali Mészárosovci?

Odkaz našej veľkej rodiny je, že keď je človek mladý, nezaujímajú ho ťažkosti. Pred založením rodiny každý rozmýšľa optimisticky, myslí pozitívne. A takto je to dobre. S negatívnym myslením by nikto nezačal svoju veľkú cestu. A čo prinesie život, to má riešiť vtedy . Aj v našom živote je to tak. Keď sú problémy vyriešia sa. Je to jednoduché, toto odporúčame každému. Takto bude človek optimista. Keď zvíťazíme nad zlom, alebo prekonáme ťažkosti, dáva nám to úžasný pocit. V tom je naše osobné a spoločné šťastie. A preto ďakujeme tomu najvyššiemu Pánovi, že nás obdaril takýmto partnerom, dieťaťom ...

-szb-

Spievam zo srdca...

povedala pri našom rozhovore speváčka Monika Rigóová. Táto malá, skoro tridsaťročná žena je korunovanou kráľovnou spevu cigánskych pesničiek. Pochádza z rodiny hudobníkov, spieva od útleho detstva. Na vystúpenia si vždy berie so sebou svoje deti, obe sú veľmi nadané o čom sme sa mohli presvedčiť aj my matúškovčania.

Monika gratulujem, máte šikovné deti, vždy majú taký veľký úspech?

Áno, obecenstvo si vždy zamiluje moje deti. Aj dnes jeden milý pán obdaroval môjho syna čokoládou. Aj touto cestou ďakujem. Dcéra Monika má 10 rokov a synček Fricike má sedem rokov. Sú „narodení" pre javisko. Od perinky chodia so mnou na vystúpenia. Veľakrát sa stalo, že medzi dvoma pesničkami som ich rýchlo nakojila a potom späť na javisko. Dovtedy ich manžel strážil. Je to fantastický človek. Volá sa Sipos Frigyes, je veľmi dobrým manželom aj otcom.

Odkedy spievate a aké boli vaše začiatky?

Pochádzam z rodiny hudobníkov. Moji rodičia sú veľmi dobrí ľudia, som veľmi vďačná osudu, že ich mám. Je nás sedem súrodencov a vždy nás podporovali. Mamička má krásny hlas, mohla byť aj speváčkou. Keď sa zídeme doma v Šamoríne v nedeľu pri obede, je to neuveriteľné. Niekedy je nás aj 60 a spievame i hráme. Ale, aby som odpovedala na otázku, začala som spievať v šamorínskom kostole. Potom som pokračovala v spievaní maďarských pesničiek a raz sa mi dostala do ruky kazeta s cigánskymi pesničkami od Margit Bangó. Vypočula som si ju a môj osud bol spečatený... Vedela som, že odteraz budem spievať cigánske piesne.

Podarilo sa to, máte úspech. Dokonca ste vystupovali aj so 100 člennou cigánskou skupinou. Aké to bolo?

Fantastické, to sa nedá opísať. Na moje prvé „vystúpenie" nikdy nezabudnem. Keď skupina mala turné po Slovensku, ja som išla na ich bratislavské vystúpenie ako diváčka. Ešte pred koncertom som sa zastavila v zákulisí, chcela som pozdraviť Margit Bangó, ktorú nesmierne obdivujem. Začalo sa predstavenie a pani Margit Bangó ma zavolala z obecenstva na pódium, aby som zaspievala. Len tak, bez skúšky ma hodili do hlbokej vody. Nikdy na ten večer nezabudnem, ten úspech, ako diváci tlieskali...

Odvtedy ste veľmi populárna, máte vlastnú skupinu a ešte vás aj korunovali za kráľovnú .

Áno, pani Margit Bangó ma korunovala za „korunovanú kráľovnú" v spievaní cigánskych pesničiek. Ja som nevedela, čo sa chystá, vlastne len ja som nevedela, lebo všetci ostatní áno. Môj manžel, deti, skupina, všetci, len ja nie. Bolo to veľmi dojímavé, práve Margit Bangó, ktorú najviac obdivujem, ma korunovala.

Čo to pre vás znamená?

Táto koruna pre mňa znamená zanietenosť, povinnosť a zodpovednosť. Reprezentujem niečo a musím to robiť čo najlepšie. Ja vždy spievam zo srdca, na všetkých mojich vystúpeniach. Okrem toho učím malé deti spievať, tancovať a veľmi rada by som ešte pozbierala staré cigánske pesničky. Myslím na určitú zberateľskú činnosť, nájsť a zaspievať tie cigánske pesničky, čo ešte obecenstvo nepozná .

Ako ste sa cítili v Matúškove?

Veľmi dobre. Ďakujem za pozvanie. Obecenstvo bolo fantastické. Spolu sme si zaspievali. Bola som dojatá od toľkej lásky a práve preto ponúkam pre Matúškovčanov hodinový koncert na Vianoce zadarmo. Už som spomínala, že so spevom som začala v kostole a práve tam som si obľúbila vianočné pesničky. Tie by som vám rada zaspievala v decembri, bol by to darček pre obec odo mňa.

Ďakujem za rozhovor a tešíme sa na stretnutie v decembri.

-szb-

UMENIE

Pani Slávka Kerďová je uznávaná výtvarníčka na Slovensku. Žije v našej obci od roku 2006 a jej umenie i technika sú veľmi zaujímavé pre milovníkov umenia. Naši obyvatelia už mali možnosť obdivovať prácu pani Kerďovej na výstavách v Matúškove.

Slávka! Vo Vašom životopise uvádzate, že ste sa narodili v Bratislave, v historickej časti Staré mesto, a zrejme preto inklinujete k historickým pamiatkam.
Ako dlho ste žili v Bratislave a kedy ste sa dostali do našej obce?
V životopise uvádzam miesto ako miesto narodenia Bratislavu, ale už od ranného detstva som žila s rodičmi v Matúškove, neskôr samostatne v Trenčíne, počas štúdia na Strednej zdravotníckej škole, nasledovne po vydaji jeden rok v Šali a 11 rokov v Galante, na sídl. Sever. V r. 2006 po dostavbe vlastného rodinného domu som opäť občiankou Matúškova ...
Aké boli Vaše výtvarné začiatky ?
Môj záujem o výtvarnú tvorbu sa datuje skutočne odvtedy, ako som dokázala udržať ceruzku v ruke.
Učiteľka vtedajšej ZŠ v Matúškove ma prihlásila do Ľudovej školy umenia v Galante. Tu som prešla kompletnými ôsmimi ročníkmi s absolventským vysvedčením s vyznamenaním. Na toto obdobie mám veľmi krásne spomienky. Spolu so skupinkou mladých výtvarníkov, vtedajších spolužiakov , sme zdolávali množstvo výtvarných techník.
Mali ste, resp. máte aj teraz nejaký idol, ktorý najviac pôsobil na Váš výtvarný rast ?
Isteže ano...Každý maliar má svoje idoly a vzory a inšpiruje sa z práce iných.
Idol v oblasti tvorby sa časom mení podľa techniky, akou sa práve zaoberáte. V detstve som obdivovala maľbu renesančných talianskych majstrov a ich schopnosť tvoriť detailne realisticky.Vždy som mala vzťah k detailnej tvorbe.
Mojím reálnym a vynikajúcim vzorom bol môj učiteľ v ĽŠU, dnes akademický sochár Ladislav Szabo. Tým, že v tej dobe zároveň študoval na Akadémii výtvarných umení v Bratislave, nám zároveň odovzdával podstatnú časť svojich znalostí a to bolo veľké plus do ďalšieho života a tvorby. Nebolo výnimkou, že sme vyšli do ulíc mesta Galanty alebo do areálu mestského parku a naživo vo vonkajšom exteriéri kreslili uhlíkom, či pastelmi historické stavby ako kostol, neogotický kaštieľ, ulice alebo okolitú prírodu.
Tým, že sa dnes aktuálne venujem výtvarnej technike „Airbrush", sú mojimi vzormi viacerí majstri z tejto oblasti, menovite však najviac španielsky maliar Luis Royo, na ktorom obdivujem jeho úžasnú kreativitu a zmysel pre precízny detail, inšpiráciu.
Momentálne sa venujete technike Airbrush. Predstavíte čitateľom podstatu tejto techniky?
Technika Airbrush pochádza z Ameriky a oproti iným výtvarným technikám nemá až tak ďalekorozsiahlu históriu. Ide prakticky o vynález modernej technológie, kedy bol vymyslený nástroj na maľbu vzduchom. Prešiel určitým vývojom od veľkých historických nástrojov až do dnešnej podoby prvých airbrush pištoliek veľkosti ceruzky, resp. pera z odľahčených materiálov a zliatín. Airbrush rozložením slov z voľného prekladu angličtiny znamená: Air (vzduch) a brush (štetec), takže je to doslovne maľba vzduchom. Je absolútne najkreatívnejšia výtvarná technika. Jej zvládnutie je podmienené okrem talentu a trpezlivosti aj technickou zdatnosťou, t.j. ovládaním nástrojov, rôznych pomocných trikov a maskovacích techník. Toto sa dá naštudovať priamo z internetových stránok, ďalej z náučných DVD a videí z postupu prác a napokon aj z kurzov, ktoré sú najbližšie dostupné v Českej republike. Airbrush je v počiatočnej investícii vec dosť nákladná, ale odvďačí sa práve tou mierou kreativity. Je to proste životný štýl a táto práca človeka veľmi baví.
Ktorá z výstav mala najpodstatnejší vplyv na Vašu tvorbu?
Ťažko povedať, každá bola niečím osobitá a výnimočná... Z každej si človek odnesie iné dojmy, či už ako autor, alebo len ako návštevník výstavy.

Nemožno to nejakým spôsobom špecifikovať. Ale, ak by som mala vybrať jednu výstavu, ktorá mi dala najviac inšpirácie, tak by som volila Airbrush Art Festival v Prahe, zatiaľ som sa jej nezúčastnila aktívne ako vystavujúca autorka, hoci som bola pozvaná, ale ako návštevníčka tejto výstavy som si odniesla veľmi pozitívne a silné dojmy. Bola to medzinárodná prezentácia iba v technike Airbrush a boli tam naozaj skvelí umelci z Čiech, Švajčiarska, Nemecka, Talianska, Ruska, atď. s dlhoročnou praxou a úžasne vypracovanou technikou. To samozrejme nenechá človeka pokojným a neustále uvažuje ako svoju techniku vylepšiť, čo nové sa ešte naučiť, ako sa tým najlepším vyrovnať, aké motívy maľovať do budúcna a čím sa prípadne v zahraničí prezentovať.
Na čom momentálne pracujete ?
Momentálne dokončujem sériu siedmych airbrush obrázkov s motívom stromov podľa želania na objednávku. Tiež sa venujem na zákazku portrétovej tvorbe z fotografie, či už v kreslenom čiernobielom prípadne farebnom prevedení, do formátu A3, taktiež aj v technike airbrush. Maľba a kresba je značne časovo náročná, a tak väčšinu svojho času zo dňa, niekedy aj pár

hodín v noci, trávim vo svojom ateliéri.
S rodinou teraz bývate na dedine. Ako sa Vám tu v Matúškove páči, resp. čo sa Vám nepáči ?
Prežila som tu skutočne nádherné detstvo plné neopakovateľných dojmov. Dnes tu prežíva detstvo môj najmladší syn. Je tu čistejší vzduch a kyslík priamo zo stromov v záhradke.
To je veľmi dôležité v dnešnej dobe. Mnohí sú tu naučení pestovať zeleninu a majú záhradky len na tento účel. Môj otec ma naučil, ako bývalý agronóm JRD v Matúškove, milovník kvetov, umelecký fotograf a vášnivý ochranca prírody, že k životu je potrebný nielen konzumný štýl spoločnosti, ale aj dedičstvo predkov, ich vzťah k pôde a prírode ako takej. Páčia sa mi aktivity za zeleň v mestách a na dedinách. Aj v tomto by som rada pochválila našu starostku obce Matúškovo. Osud tejto obce jej nikdy nebol ľahostajný.
Čo by ste odkázali našim čitateľom?
Hovorí sa , že kým potravou tela je jedlo, potravou duše je umenie. Myslím, že je v tom kus hlbokej pravdy. Čím viac je človek naplnený umeleckým cítením alebo priamo umeleckú činnosť vytvára, je bez ohľadu na to v akých okolnostiach sa nachádza, na duši viac vyrovnaný. Ja hovorím, akákoľvek tvorivá činnosť je pre ľudí podstatná, je relaxačná, uvoľňuje a dáva pocit sebarealizácie, dovolím si povedať, že má svoj význam... Či už vyšívate obrus alebo s láskou navaríte, upečiete koláč, či pestujete kvety alebo čokoľvek doma zmajstrujete, aj to je tvorivosť.
Ďalej môžete uviesť aj také skutočnosti, ktoré považujete za podstatné pri vykreslovaní Vašej osobnosti.
Iné skutočnosti:
Snáď len toľko, že mám tri deti, z ktorých dve sú už dospelé a od detstva takisto inklinovali k výtvarnej tvorbe. Sú absolventmi základnej umleckej školy s vyznamenaním a strednej školy umeleckého smeru. Dcéra je vyučená drevorezbárka, vyhrala niekoľko súťaží, istú dobu pôsobila v Londýne, st. syn je vyučený kovorytec, ml. syn je žiakom ZŠ Gejzu Dusíka Galanta, kde takisto v rámci školského Klubu majú tvorivé dielne..

-panyik-

Obraz na titulnú stranu 2. čísla Matúškovských novín vyhotovila a darovala pre redakciu pani Slávka Kerďová.

Ďakujeme!

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV

Dieťa, Rodina, Cirkev

Rodina vzniká na základe prirodzenej potreby každého muža a ženy - dávať a prijímať lásku. Kým pre iné spoločenstvá postačí úcta, korektnosť, spolupráca, rodina vzniká a funguje na vzťahu lásky. Láska v rodine zahŕňa vzájomnú zodpovednosť, spolupatričnosť, je podstatou a princípom rodinného života. Bez lásky rodina nedokáže normálne fungovať.

Ak však dokážu obaja spolu komunikovať, vedia si navzájom i pomáhať. Ak sa však uzavrie každý vo svojom svete, stratia vzájomný kontakt, stanú sa egoistami. Táto skutočnosť je nebezpečná pre vzájomné spolužitie manželov – rodinu.

Každý muž a žena sú jedineční. Každý má iným spôsobom účasť na spoločnom živote. Svätý apoštol Pavol v Liste Efezanom píše: „Buďte si navzájom poddaní v bázni pred Kristom... Ako je cirkev poddaná Kristovi, tak vo všetkom aj ženy mužom."

Aj mužom apoštol Pavol hovorí: „Muži, milujte svoje ženy tak, ako Kristus miloval cirkev a vydal za ňu seba samého." Specifickým pokušením mužov môže byť ich vedomie sily, moci, suverenity, z čoho môže prameniť sebectvo, egoizmus. Príkaz milovať svoje ženy, ako Kristus cirkev, mužov oslobodzuje od tohto nebezpečenstva. Takto sú obaja muž i žena chránení pre lásku, sú pozvaní k láske vyjadrenej gréckym slovom „agapé", v zmysle nesebecká, nezištná láska.

Len v takomto zdravom manželskom vzťahu môžu rodičia vychovávať svoje dieťa. Dieťa potrebuje pre svoj život vlastnosti, ktoré by mu pomohli zorientovať sa a pripraviť sa na život. Preto by rodičia mali pomáhať deťom, aby dôverovali sami sebe, pomáhať im objavovať ich vrodené schopnosti, uvedomovať si vlastné hodnoty. Naučiť ich úcte jednak k pravej sebaúcte a zdravému sebahodnoteniu, ktoré v sebe zahŕňa i úctu a čestnosť k iným. Naučiť deti hovoriť pravdu, plniť sľuby, rešpektovať zákony a práva iných. Vychovávať deti k citlivosti a súcitnosti, naučiť ich odolávať ťažkostiam a neúspechom a na druhej strane povzbudzovať ich k tvorivosti, k radosti zo života. Rodičia by mali svojim deťom odovzdať najväčší dar, ktorým je viera. Kto pevne verí v existenciu Boha, vlastní prameň života – Boha, ktorý ho nikdy neopustí. Nebojme sa prichádzať k Bohu a dôverujme mu – tak ako dieťa prichádza k svojmu otcovi a chytá jeho ruku a vie, že je v bezpečí – pretože aj náš život môže dostať iný rozmer i zmysel.

Imre Halász, farár

EVANJELICKÁ CIRKEV AUGSBURSKÉHO VYZNANIA

Od detstva s Pánom Bohom

Každá rodina má veľkú a zodpovednú úlohu - všímať si duchovný a mravný rast svojich detí a pôsobiť na ne tak, aby boli dobre pripravené na život. Potrebné je pozrieť sa vôkol seba, poznať čím žijú, po čom túži naša mládež a pozitívne ich usmerniť vo vývoji.

Ľudia hľadajú všeličo. Očakávajú od života osobný prospech a bohatstvo, hľadajú životné šťastie, o ktorom neraz nemajú ani len predstavu, hľadajú zbytočné veci, ba niekedy majú záľubu aj v zlých skutkoch alebo v bolesti a biede iných. Koľko takýchto smutných javov vidíme vôkol seba!? Tým viac sme potešení skutočnosťou, že sú medzi nami aj ľudia, ktorí túžia po skutočných, pravých hodnotách, vedia sa zasadiť s osobným rizikom za pravdu, spravodlivosť a čestnosť, ľudia, ktorým normou a pravidlom života je Pán Boh a Jeho slovo.

„Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko ostatné bude vám pridané „(Mt 6,33). Hľadať najprv kráľovstvo Božie je v očiach Pána Ježiša Krista to najhlavnejšie a najdôležitejšie, na čom by nám malo záležať. Lebo kto takto hľadá, tomu Pán Boh zasľubuje, že nájde aj ostatné hodnoty.

Aby sa človek od svojej mladosti touto biblickou výzvou riadil, musí o tom vedieť, musí mu to niekto povedať, musí ho k tomu niekto viesť. Bez náboženskej výchovy vedieme deti k tomu, aby sa rozhodli zostať v nevedomosti a ľahostajnosti v otázkach viery. Dieťa sa samo vychovávať nemôže! Kto ho má vychovávať? Musí tu byť niekto, kto deťom a mládeži bude o Božích pravdách svedčiť a dávať správnu životnú orientáciu. Najdôležitejšiu úlohu tu zohrávajú nepochybne rodičia. Je to výsada i radostná povinnosť každého rodiča učiť svoje dieťa hľadať Pána Boha.

„Viera sa rodí z počúvania a počúvanie skrze Božie slovo" (R 10, 17), ale pri pohľade na naše deti a súčasnú mládež sa nám neraz treba pýtať: Ako uveria, keď nepočuli?! Ako môžu počúvať Božie slovo, keď sa im o ňom nesvedčí?! Práca na detskej duši je nielen zodpovedná a namáhavá, ale aj krásna, a nie je ani bez Božieho zasľúbenia. „Ale múdri skvieť sa budú ako blesk oblohy a tí, ktorí mnohých privádzajú k spravodlivosti, budú ako hviezdy na večné veky" (Dan 12,3).

Pohľad na naše deti a našu mládež nech je pre všetkých rodičov a nás dospelých výzvou byť našim deťom Božím poslom k tomu, aby boli dobre pripravené pre život. Pán Boh aj dnes požehnáva tých, ktorí Ho od mladosti hľadajú. Prosme Pána Boha, a všetci dospelí sa pričiňme o to, aby sme boli veľkým požehnaním pre naše deti a našu mládež.

Jaroslav Mlynár, evanjelický farár

Matúškovský evanjelický cirkevný zbor augsburského vyznania ďakuje farárovi Jaroslavovi Mlynárovi za jeho 30 ročnú obetavú prácu.

Deň otcov

20. jún 2010

Tak ako naše mamy aj naši otcovia si zaslúžia mať svoj sviatok.

Mnohí si ho zaslúžia, lebo sa radi a vzorne starajú o svoju rodinu.

Otcovia to majú dnes tiež zložité. Spoločnosť od nich vyžaduje plné pracovné nasadenie v zamestnaní.

Rodina je odkázaná na financie, ktoré otec ako hlava rodiny prinesie do domáceho rozpočtu.

Ale treba poukázať na niektoré zmeny, ktorých svedkami sme v poslednom období:

prítomnosť manželov pri pôrodoch,
otcovia na materských dovolenkách,
oteckovia s ratolesťami v parkoch, na pieskoviskách,...
oteckovia s deťmi na bicykloch, na lyžiach, v plavárniach,...
oteckovia s deťmi na rybách, na výletoch, na turistike, na hubách,...
oteckovia doučujúci svoje deti, napr. matematiku, fyziku a pod.
oteckovia, ktorí opravia doma všetko, vyrobia nové hračky,...

Moje školské deti vždy s nadšením rozprávajú o tom, čo s oteckom zažili, napr. cez sobotu, nedeľu alebo cez sviatky či prázdniny. Tešia sa tomu, že otecko bol s nimi. Tieto zážitky v nich zostanú na celý život. To si treba vážiť.

Muži už nepokladajú za hanbu rozprávať sa so svojou tehotnou manželkou s rukou položenou na jej brušku. Otcovia kúpanie svojho maličkého potomka pokladajú nielen za prácu manželky, ale za udalosť pre obidvoch rodičov. Dnešní otcovia sa neboja na seba vziať úlohy, ktoré sú pokladané za typicky ženské.

Poznáme mnohé prípady otcov, ktorí sami vychovávajú svoje deti. Nevzdajú sa svojich detí po strate manželky. Otec predstavuje silu, rozvahu, smelosť, odvahu, zručnosť, nebojácnosť, má skrátka prirodzenú autoritu v rodine. Deti ho viac rešpektujú, ak sa k ním správa otcovsky.

Nezabúdajme , že všetci, k tomu, aby sme boli lepší, potrebujeme lásku a vďačnosť svojich najbližších v rodine aj v spoločnosti. Deň otcov je iste príležitosťou pre každého, aby tomu svojmu otcovi prejavil úctu a vďaku. Prejavy lásky nie sú vo veľkých daroch, ale v spomienke na nám blízke osoby.

Všetkým oteckom, mladým či starším, želám v mene ich detí a vnúčat, aby im dobre slúžilo zdravie a celým životom ich sprevádzalo šťastie.

Mgr. Vlasta Kasalová

Naše zdravie
O kliešťoch

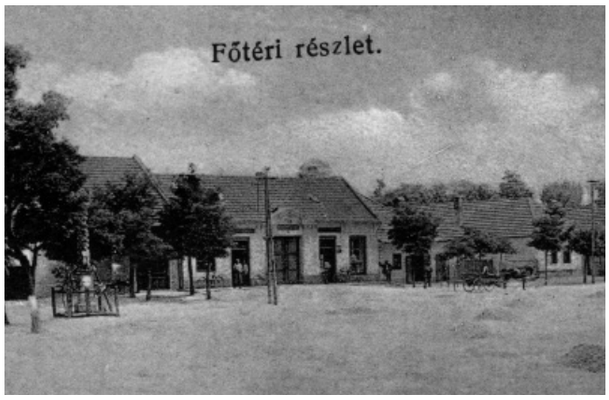

V letnom období sa zvyšuje riziko poštípania kliešťom. Počas turistickej sezóny sa veľmi rozmnožia. Veľa ľudí si myslí, že kliešte skáču zo stromov, ale nie je to pravda. Najčastejšie sú v tráve, kríkoch a na svojho hostiteľa vylezú podľa pachového popudu. Hneď sa neprichytia, ale hľadajú si vhodné miesto, ktorým je obvykle jemná a vlhšia pokožka. Najčastejšie podpazušie, zákolenné jamky, ale môže sa prisať na akomkoľvek inom mieste, často i na hlave vo vlasoch. Je pravda, že vo svetovom merítku kliešte prenášajú až 300 onemocnení, ale len malá čiastka je pre človeka nebezpečná, no aj málo môže mať vážne dôsledky, privodiť dokonca aj smrť.
Jedno najznámejšie ochorenie, čo môže spôsobiť uštipnutie kliešťom, je Lymská borelióza, ktorá prebieha vo viacerých fázach. Prvá viditeľná fáza je, keď sa objaví červená škvrna s bielym stredom v mieste štipnutia. Môže byť sprevádzaná horúčkou, únavou a vracaním. Pri vážnejšom ochorení sú typické bolesti a opuchy kĺbov, bolesti svalov a môže dôjsť i k zápalu srdcového svalu. Tretia fáza sa prejavuje až za niekoľko mesiacov a medzi príznaky sa radí zápalové ochorenia mozgu a miechy, srdca alebo očí. Pri Lymskej borelióze je najdôležitejšia včasná diagnostika a okamžité zahájenie liečby antibiotikami.
Druhé známe ochorenie je kliešťová encefalitída, akútne horúčkovité ochorenie, ktoré postihuje centrálny nervový systém. Ohlasuje sa boleťami hlavy, vysokou horúčkou, slabosťou až po príznaky zápalu mozgu a mozgových blán. Ochorenie môže zapríčiniť aj smrť alebo trvalé následky. Príznaky sa často podobajú na letnú chrípku, aj sa podľa toho liečia. Stane sa, že zmizne bez akejkoľvek liečby, ale žiaľ v určitých prípadoch má vážnejší priebeh. Nakoľko vírus napadne nervový systém, 2-4 týždne po uštipnutí sa môže objaviť veľmi vysoká horúčka, bolesti hlavy a silné vracanie. Pri zápale mozgu alebo mozgových blán môže spôsobiť veľmi vážne zdravorné problémy, dokonca aj smrť. Dobrá správa je, že proti kliešťovej encefalitíde sa dá predísť očkovaním.

Spracovala: -szb-

✣✣✣✣✣✣

POHĽAD DO MINULOSTI

HLAVNÉ NÁMESTIE Z ROKU 1934.

OBYVATELIA, KTORÍ NÁS OPUSTILI V ROKU 2010:

Zuzana Vargová, rod. Ivánová /1945/
Anna Hrotková, rod. Ivánová /1938/
Mária Flaškárová, rod. Šágiová /1926/
Etela Pávelová, rod. Ševčíková /1936/
Ladislav Bukovský /1937/
Michal Fabrický /1911/
Gizela Lengyelová, rod. Némethová /1923/
Edita Karácsonyová, rod. Ráková /1942/
Ernest Román /1942/

OBYVATELIA, KTORÍ SA NARODILI V ROKU 2010:

Patrik Ižo
Tibor Kiss
Štefan Lehocký
Lukáš Garaj

Len tak rozmýšľam...

Hneď na začiatku chcem povedať, že k napísaniu tejto úvahy ma nepriviedla zlosť ani závisť, ale chcem, aby sme problém vyriešili a napredovali ďalej. Čo ma trápi, je stav miestneho lesa. Ten les, čo má aj nemá vlastníkov. V momentálnom stave je potenciálnou hrozbou a je problematickým miestom obce.
Po roku 1989 si určité osoby podľa zákona vyreštituovali na území lesa svoje vlastnícke práva. V tomto prípade les sa nachádza na 176 parcelách a určité parcely majú viac vlastníkov, ich počet je viac ako 200. Nebol by problém, ak by sa vlastníci starali o svoj majetok.
Ten, kto chodí do lesa si určite všimol, že je tam neporiadok. Fakticky les je takým voľným

smetiskom. Choré, suché stromy. Samovoľne vytvorená motocrosová dráha motorkárov, zničené cestičky po štvorkolkároch. Hluk rušiaci zvieracie spoločenstvo lesa sú charakteristikou bývalej oázy pokoja. Vlastníctvo lesa neznamená len právo, ale aj povinnosť. Presne, ako keď sa človek stará o svoj dom, záhradu, o hnuteľný a nehnuteľný majetok, tak by sa mal starať aj o les. Žiaľ, ale na to si asi ešte počkáme. Vlastníctvom lesa nič nedosiahli tí, ktorí o to stáli. Na hospodárenie, na ťažbu dreva je to nevhodný objekt .A nie je ani potencionálnou zárobkovou činnosťou. Tým, že sa oň nikto nestará, je len nebezpečenstvom pre obyvateľov obce.
Obecný úrad s momentálnym stavom veľa urobiť nemôže. Kvôli predchádzaniu úrazov nemajú veľký význam ani vyložené výstražné tabule. Ani to nie je povinnosť obce! Keby sa stal úraz na území lesa treba pomenovať, kto je za to zodpovedný! A kto je zodpovedný, keď náhodou chorý strom alebo suchý konár či smeti na ceste spôsobia úraz? Kto je zodpovedný za vyklčovanie starých, životunebezpečných stromov a za udržiavanie čistiniek?
Minulý rok, len za pomoci galantských hasičov, sa podarilo odstrániť ten storočný chorý strom, ktorý nebezpečne visel ponad cestu. Aj v tomto prípade starostka poprosila hasičov o pomoc a po vyriešení problému oznámila vlastníkovi, ktorý ani nie je občanom Matúškova, správu o vyťaní stromu.
Aby som len nekritizoval, navrhujem vlastníkom lesa, aby si založili združenie a spolu s vedením obce sa dohodli o budúcnosti lesa. Momentálny stav sa nedá udržiavať donekonečna, lebo je potencionálnym zdrojom nebezpečenstva!!!

Ernest Panyik

✣✣✣✣✣✣

NEPREHLIADNITE !

Obecný úrad oznamujeme obyvateľom, že ponúka nové služby pre občanov, ktorí vlastnia internet.
Denné informácie vyhlásené v obecnom rozhlase Vám v prípade záujmu pošleme cez internet. Keď máte záujem pošlite Vašu e-mailovú adresu na obecmatuskovo@stonline.sk.

Kto má záujem, alebo si chce prekontrolovať svoje povinné cintorínske poplatky má možnosť na www.virtualnycintorin.sk adrese.

Separované PET fľaše a umelohmotný odpad zbierame každý mesiac v treťom týždni vo štvrtok ráno. Prosíme, aby ste nezabudli vyložiť vrece so separovaným odpadom.

Vydáva: SAMOSPRÁVA OBCE MATÚŠKOVO. Publikovaný náklad: 800 kusov. Bezplatne do každej domácnosti. Časopis pripravili: Éva Szabó, Ernest Panyik, Mgr. Vlasta Kasalová. Preklady: Éva Szabó, Ernest Panyik. Foto: Ernest Panyik, Tibor Mészáros a archív redakcie. Úprava, grafika: Eva Máthé. Realizácia tlače: micropix s.r.o.

Sen = skutočnosť alebo titul po ôsmych rokoch v Matúškove

6.6.2010 si mužstvo dospelých OFC Matuškovo pod vedením trénera Štefana Kyselu mohlo zapáliť cigaru víťazstva. Pred posledným majstrovským zápasom v Mostovej sme si zabezpečili 6 bodový náskok pred druhým tímom v tabuľke.

66 bodov a aktívne skóre 94 : 34 potvrdilo titul „Majster okresu". Najlepším strelcom mužstva sa stal Ladislav Jóšvai s 25 gólmi, druhý bol Gabriel Kubovič s 24 gólmi. Oporou bol brankár Tibor Mičúch.

O titul sa zaslúžili nasledujúci hráči: Tibor Mičúch, Dušan Pista, Peter Puškeľ, Norbert Horváth, Patrik Barczi, Dušan Búran, Attila Panyik, Peter Bošák, Ákos Szabó, Denis Duba, Tibor Panyik, Michal Stanga, František Kosár, Dávid Bežúch, Miroslav Bopko, Gabriel Kubovič, Ladislav Jóšvai, Martin Molnár a Norbert Gukker.

Zimná príprava , ako odrazový mostík celého roka, neprebiehala v celkom ideálnych podmienkach. Pracovné zaradenie a zranenia neumožňovali trénovať v plnom nasadení a sile. Vedenie zabezpečilo 4-dňové sústredenie v Oščadnici, kde sme okrem prípravy a oddychu odohrali aj prípravný zápas s mužstvom Čierne pri Čadci na umelom povrchu. Odozvy na sústredenie boli pozitívne, tak od hráčov ako aj od rodinných príslušníkov.

Výsledky v zimnej príprave napovedali formu mužstva, ale posledný prípravný zápas s Tomášikovom schladil optimizmus a nezodpovednosť niektorých hráčov sa podpísala pod nelichotivú prehru. Vedeniu sa podarilo stabilizovať káder v hodine dvanástej, no napriek tomu forma z jesene zaostávala, čo sa prejavilo na strate 5-bodového náskoku z jesene po domácej prehre s Dolnými Salibami a následnej prehre vo Veľkej Mači. Súperi sa však, podobne ako naše mužstvo, nevyhli výkyvom a potrebným náskokom sme si zabezpečili titul.

Pohár pre víťaza prebral kapitán Tibor Mičúch v nedeľu 20. júna 2010 z rúk zástupcu ObFZ Galanta za účasti vedenia klubu, zástupcov obce a fanúšikov.

Poďakovanie patrí všetkým hráčom, ktorí aktívne prispeli k jedinečnému výsledku, celému realizačnému tímu OFC Matúškovo ako aj Obecnému zastupiteľstvu v Matúškove na čele so starostkou obce. Ďakujeme aj všetkým fanúšikom, ktorí nám verili a svojou účasťou nás podporovali na majstrovských zápasoch.

Hráči s veľkou radosťou ukázali členom obecného zastupiteľstva pohár pre víťaza.

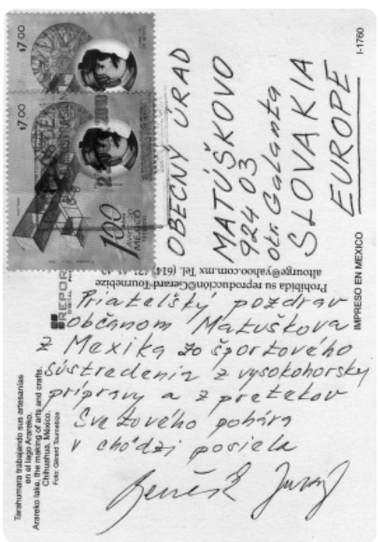
Počas celej sezóny sme sa snažili pripraviť fotogalériu zo zápasov a trochu sa podeliť s výsledkami aj s fanúšikmi, ktorým nebolo dopriate sa zúčastniť na zápasoch. Naša stránka www.ofcmatuskovo.sk je pravidelne aktualizovaná a priemerná denná návštevnosť s 20 účastníkmi napovedá záujmu o dianie okolo futbalu v obci.

Koniec dobrý, všetko dobré. Slávnostné ukončenie sezóny prebehlo na Obecnom úrade v Matúškove dňa 23.6.2010, kde starostka obce Ing. Marta Mészárosová v prítomnosti poslancov prijala hráčov a zástupcov klubu, poďakovala za reprezentáciu obce a odovzdala ďakovné listy.

Ing. Ivan Molnár, tajomník OFC Matúškovo

✣✣✣✣✣✣

Čestný občan našej obce olympionik Mgr. Juraj Benčík poslal pozdrav obyvateľom z ďalekého Mexika. Ďakujeme!

V budúcom čísle Matúškovských novín môžete prečítať rozhovor s Jurajom Benčíkom